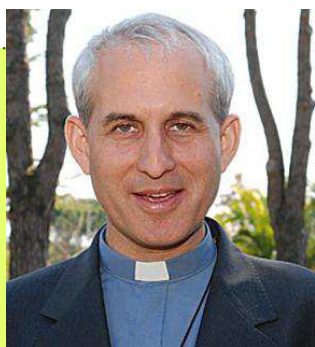

CAGLIERO 11

Zpravodaj pro salesiánskou misijní animaci

Publikace misijního odboru určená pro salesiánské komunity a přátele salesiánských misíí

Vážení přátelé, začaly celosvětové oslavy dvou stého výročí narození našeho drahého otce Dona Boska. Naše

misijní antény jsou pečlivě zaměřeny na Becchi. Přemýšlíme o malém Jeníkovi, který se zde narodil.

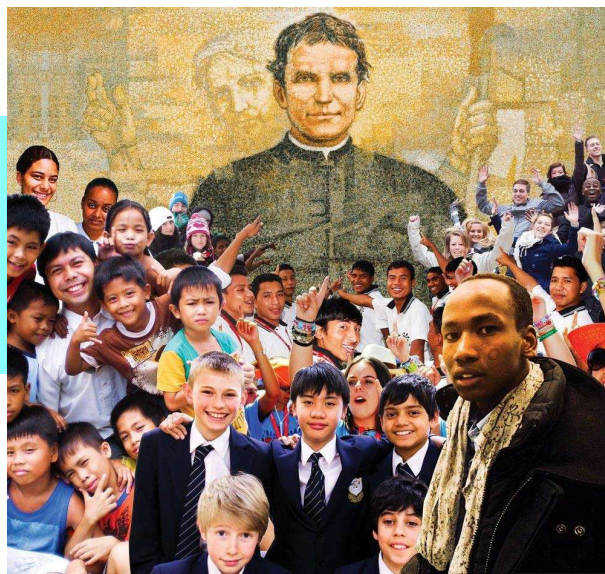
Narození tohoto dítěte, stejně jako každého jiného dítěte, označuje "pohyb směrem ven". Musel "odejít pryč" z Becchi kvůli krajní chudobě a napětí v rodině. "Odešel", aby uskutečnil svůj sen a stal se otcem nové rodiny, misijní rodiny. Z Becchi ... až do Austrálie!

Oslava těchto 200. narozenin znamená také návrat k našim misijním kořenům.

Prožíváme tedy toto výročí ze salesiánské misijní perspektivy. Kéž slavnostní zakončení oslav 15. srpna 2015 nalezne syny Dona Boska "pohmožděné, bolavé a špinavé, protože vyšli do ulic, spíše než ochořelé uzavřeností a lpěním na vlastních jistotách" (viz papež František, Evangelii Gaudium 49): "Vyjděme, vyjděme nabídnout všem život Ježíše Krista!"

Tohle je nejlepší dárek k narozeninám, jaký můžeme dát našemu milému Jeníkovi!

e pro misie

Výkřik misijního srdce Dona Boska "Da mihi animas!"

“ Bližší pohled na misijní úsilí Dona Boska ukazuje, že jde o zralé ovoce a nejživější projev jeho misijní horlivosti, jak učinit Ježíše známým. Tato apoštolská vášně je dynamika, která je základem všech jeho iniciativ. Pokud pozorně zkoumáme jeho službu mládeži, je jasné, jak hluboce byla prostoupena jeho vášní pro hlásání evangelia. Během epidemie cholery v roce 1854 Don Bosco vyzval své nejlepší chlapce, aby vyšli za bezpečné hranice oratoře a šli pomoci postiženým cholerou. Sen - vize Dominika Savia, když viděl papeže přinášet světlo víry do Anglie, odráží misijního ducha, který v oratoři vládl. "Oratoř Dona Boska," zdůraznil P. Vigano, "je koncipována misijně a určena pro mládež bez farnosti." Misijní horlivost - vyjádřená v Da mihi Animas - byla animační dynamikou napříč všemi jeho iniciativami".

(Misijní formace Salesiánů Dona Boska, str. 52-53)

“Chci pomoci splnit sen Dona Boska mnoha mladým lidem na celém světě.”

Jsem ze šesti dětí, dvou chlapců a čtyř dívek, já jsem z nich pátý. Nebyl jsem vychováván v živém katolickém prostředí, i když jsem byl pokřtěn jako malý. U prvního svatého přijímání jsem byl až v sedmnácti letech.

Do té doby jsem nevěděl nic o náboženském životě, ani o kněžství. Ale když jsem vstoupil poprvé do oratoře Dona Boska, setkal jsem se se salesiány, kteří byli mezi námi mladými lidmi. Byl jsem šokován, když jsem viděl kněze z Evropy si hrát, žertovat, skákat a dokonce i jíst s chudými špinavými dětmi. Zdálo se mi to legrační a současně divné. Zpočátku jsem nemohl pochopit, proč to ti cizinci dělají. Ale neměl jsem odvahu se přiblížit a zeptat se jich, protože jsem byl v oratoři nový.

Poznenáhlu se pro mě stal jejich velmi jednoduchý styl života přitažlivý a způsob vítání mladých mocnou inspirací. Brzy jsem zatoužil stát se jedním z nich. A tak se zrodilo mé salesiánské misijní povolání. Jako mladý salesián jsem vyjádřil přání být ve službách Páně jako misionář tam, kde mě chce mít. Děkuji Bohu, že moje žádost byla hlavním představeným přijata.

Jsem velmi vděčný, že jsem se mohl zúčastnit kurzu pro nové misionáře v Římě a v Turíně. Byla to skvělá příležitost k lepšímu pochopení dynamiky misie, církve, Dona Boska a jeho charismatu. Tato zkušenost opravdu posílila mé povolání i odhodlání být s mladými

po celý další život. Během kurzu jsem žil s a sdílel se s kolegy, novými misionáři. Také jsem se setkal s mnoha salesiánskými misionáři s dlouholetou misijní zkušeností. Hodně jsem se toho naučil ze zkušeností, které jsem sdílel. Díky kurzu jsem byl informován a připraven čelit výzvám misijního života jako jsou odlišnosti jazyků a kultur. Být varován je jako být předem vyzbrojen!

Mé rozhodnutí stát se misionářem je plodem povolání a podpory v provincii. Ale to, že jsem jedním z prvních dvou salesiánských misionářů z Madagaskaru, někteří lidé nedokážou pochopit. Nechápu, proč jsem se rozhodl opustit Madagaskar, když stále potřebujeme misionáře. Ale naše viceprovincie toho tolik přece dostala od jiných provincií! Je na čase, aby Madagaskar přispěl k naplnění snu Dona Boska o mladých v jiných částech světa.

Jsem šťastný a vděčný, že mohu pracovat zde v Zambii jako misionář spolu se salesiány ze Zambie i dalších zemí. Beru všechno jako Boží dar. Je požehnáním žít mezi Zambijci, kteří jsou velmi milí, příjemní a přátelští. Není mi zatěžko být s nimi, i když musím stále usilovně pracovat, abych poznal zambijský jazyk a kulturu.

Rád bych připomněl svým kolegům - mladým salesiánům, aby se nebáli reagovat, pokud se domnívají, že je Bůh volá, aby se stali misionáři mimo vlastní zemi.

Ničeho se nebojte. Bůh je vám vždy oporou!

klerik François de Paul Rakotomalala
z Madagaskaru, misionář v Zambii

SALESIÁNSKÝ MISIJNÍ ÚMYSL

Za evangelizaci v Austrálii a Tichomoří

Ať salesiáni v Austrálii, na Novém Zélandu, na Fidži a v Samoa mají každodenní zkušenost s Bohem, aby mohli hlásat a dělit se o dar víry skrze svědectví a hlásání, a to v sekularizované Austrálii i mezi mladými tichomořskými ostrovy. Ať tak činí s radostí a nadšením.

Provincie Austrálie a Tichomoří má 99 salesiánů, kteří žijí a pracují ve 4 zemích s 12 spolubratry s dočasnými sliby (3 bratři a 9 kandidátů kněžství), je zde 12 bratří, 75 kněží a 2 novicové, 6 přednoviců (2013 dva). Žijí ve 14 salesiánských komunitách (1 na Fidži a 1 na Novém Zélandu, 3 v Samoa a 9 v Austrálii). Vykonávají své výchovné a pastorační poslání v 8 školách, 10 farnostech, střediscích mládeže, všichni v nádherné multikulturní mozaice se spolubratřími z nejméně 10 různých národností.

